

Uredništvo
in upravišstvo:
Kolodvorska
ulica št. 15.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:
Štetopna polit.
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja
za Ljubljano
in upravništvo:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrt leta 2 gl.
50 kr. in za jeden
mesec 86 kr.

Štev. 49.

V Ljubljani v ponedeljek, 2. marcija 1885.

Tečaj II.

Zakonodavstvo in delavski stan.

Vedno pogostejše in iz različnih delov sveta dohajala so nam v novejših časih poročila, kako so delavci vpri se svojim gospodarjem ter vstavili jim delo. Kaj je namen takim uporom, je znano. Da je delavski stan v marsikaterem oziru stan trpinov, se ne dá tajiti, in čuditi se ni, da sem in tja očitno pokaže svojo nezadovoljnost in da skuša svoje stanje zboljšati si. A taki upori koristili so delavcu le malo kedaj. Ako delal ni, tudi zaslužka ni imel, in brez zaslužka delavcu na dolgo časa ni shajati. Vsakako trpi pri tem tudi dotični podjetniki škodo, a dvojiti ni o tem, da bo vselej prej omagal delavec, ki mu manjka vsakdanjega kruha, nego podjetnik, ki disponuje morda čez milijone. Prej ali slej se delavec mora vkloniti, poprijeti mora zopet za delo, in sicer morda ne samo pod istimi, ampak celo pod slabejimi, žalostnejimi pogoji.

Da je nezadovoljnost njegova vsled tega še večja, da se ga polasti nekaj srd, da mu grenkoba napolni srce svojemu gospodarji nasproti, ni čudno. Čuti se nesrečnega v svojem stanu, prepričan je, da se mu godi krivica, a niti upanja nima, da se to nekaj predrugači. Pomoči priti od drugje ne vidi, a sam si vsled lastne skušnje pomoči ne more. Premišljevanje o nesrečnem svojem položaji privede ga konečno do obupa. K temu pa pride še nekaj drugega. Hujskačev je dandanes vse polno. Ti pridejo in razlagajo malo izobraženemu delavcu nauke, o kojih ničvrednosti prepričati se, ni zmožen. Pridigujejo se mu lepodoneče fraze o enakopravnosti vseh stanov, povdarja se mu, da je razdelitev premoženja, kakor se dadanes na svetu nahaja, krivica, da se mora v rokah posameznikov nabrati in nakupičeno bogastvo med potrebniše enako-

merno razdeliti, da je vir vsega imetja prav za prav delo, da je tedaj ravno delavski stan oni, brez kojega pridobitve ni, in enake stvari. Take besede krivih prorokov zbudé različne misli v glavi delavca; povsod, kamor le pogleda, ne vidi drugega kot samo zatiranje, samo krivico. Zavid mu polni prsi, sovraštvo ga navdaja do vsacega, ki živi v boljih, v srečnejih razmerah. Da delo ni jedini faktor, jedini element pri produkciji, da bi delo brez kapitala, brez podjetniškega duha, bilo mrtvo, tega ne uvidi. In kaj je posledica vsemu temu? O tem podučé nas zavratni napadi z bodali in zločinski dinamitni atentati, ki pretresajo sedanji čas celo Evropo.

Da se temu nasproti mora nekaj ukreniti, je jasno. Država, ki skrbi za svoj obstanek, skrbeti mora pred vsem za red. Takim zločinom mora stopiti z vso energijo nasproti. Kedor zavratno mori, kedor s strelivom razdeva, je hudodelec, njemu nasproti ne sme veljati milost. Postava mora se za take ljudi poostri in brez milosti njim nasproti uporabljati se. Tega prepričanja je tudi naša država in iz tega prepričanja rodili so se tudi načrti dinamitne postave in zakona proti anarhistom. Vender vpraša se, li to uže zadostuje? Je s strogostjo, s kojo naj se anarhizmu nasproti postopa, vse doseženo, je s tem za vselej strta glava anarhistični zalegi? Preveč optimistični v tem oziru ne smemo biti. Da strogost sama ne doseže svojega smotra, o tem imamo v najnovejši zgodovini sosednih naših držav skušnje dovolj. Za nekaj časa omaga morda in se umakne večji moči, a med tem na tihem zbira svoje moči ter preži na ugoden čas, ko grozoviteje lahko zopet nastopi. Kaj je pomagalo Rusiji, da je brezobzirno postopala nihilistom nasproti, da jih je v celih četah pošiljala v ledeno Sibirijo, a ni ob enem skušala priti na sled temu, od kod vse to izvira? Socijalizem, ki je dandanašnji pokazal se v najnevarnejši svoji obliki, v podobi anarhizma, je bolezen, ki po-

trebuje radikalnega zdravila. Na eni strani dolžnost je države, da z vso strogostjo postopa zločincem nasproti, a na drugi strani gledati mora, da odstrani vse, kar bolezen modernega socijalizma rodi in goji.

Da je vrtumu nezadovoljnost delavskega stanú, ki je le prevečkrat res opravičena, omenili smo uže zgoraj. Država tedaj, ki hoče modro postopati, kateri blagor vseh državljánov, naj si bodo katerega koli stanu, enako na srce leži, skrbela bode za to, da se vse odstrani, kar v delavcu nezadovoljnost budi, poslušala bo opravičene njegove težnje in ukrenila take naredbe, ki mu njegovo težavno stanje zboljšajo. In na tej pravi poti je sedaj naša država. Ravno zadnji čas debatiralo se je v državnem zboru o postavah tikajočih se delavskega stanú, o kojih smo prepričani, da bode po vsi državi najugodnejše vplivalo.

Mi bi ne imeli sicer nič reči zoper to, da bi se podjetniki s svojimi delavci sami sporazumeli, kako se imá zadnjim stanje zboljšati. Ako bi bili vsi podjetniki v tem oziru dovelj vestni, ne bilo bi treba nikakih postav. Da jih pa pri sedajnih razmerah potreba ni, kakor to nekateri trdijo, temu mi ne verjamemo. Kake da so razmere po mnogih tovarnah v naši državi, o tem pouči nas najnovejša preiskava o socialnih razmerah po tovarnah v severovzhodnih krajih česke dežele dr. J. Singerja. Iz podatkov, ki se nahajajo v tej njegovi knjigi, razvidno je, kako malo da skrbé podjetniki za potrebe svojih delavcev. Ko je necega tovarnarja interpeloval, kaj da misli v tem oziru vse storiti, kako hoče stanje svojih delavcev vse zboljšati, odgovoril mu je: „Jaz storim, kar morem!“ Da tak odgovor ni posebne vrednosti, da delavci od takega podjetnika nimajo mnogo pričakovati, je jasno. Bolje je tedaj, da podjetnik toliko stori za svoje delavce, kar mora. Zato smo mi za to, da tu država sama določi, kake dolžnosti ima podjetnik prevzeti svojim delavcem nasproti. Geslo „Laissez faire“ v tem oziru pri takih

Listek.

Strije France.

(Spisal H. d'Altona. —h—)

„Saj nisem mislila takó hudo, France. France ne bodi hud!“

Te besede prišle so z rudečih šestnajstletnih usten, tako proseče in nežne; človek bi moral biti uže zeló trdovratnega srca in samosvojne glave, da bi ga ne bile omehtale. In tak bil je France.

„Ti si me zasmehovala, ko se mi je spodrsnilo in vsi plesalci so čuli in se mi smijali!“ dejal je. „Z Bogom, Anica!“

Odšel je. — Gledala je še nekaj časa za njim, potem pa je jezno spestila roke, udarila razjarjeno z nogo ob tla ter stresla porredno glavico.

Štiri tedne pozneje dobila je dežela izseljencev jednega prebivalca več.

„Dragi brat France!“

Ne vem sicer, če bodeš dobil to pismo, kajti do zdaj še nisi odgovoril na nobeno naše pismo; vender izpolniti hočem svojo dolžnost

ter ti poročati žalostno vèst, da je naša preljuba mati pred osmimi dnevi zatisnila na veke oči. Njena zadnja beseda bila je tvoje ime. Z Anico sem uže dve leti poročen. Prav srečno živiva vkup, a odkar je dobila malo Mimico, ni se še po polnem okrepila. Minica je danes jedno leto stara. Sestre Manice mož je tudi umrl in ni jej nič zapustil. Zdaj živi z Valentinom, kateri ima tudi uže pet let, na naši pristavi. Novega ne vem nič, pri nas se kaj malo dogodi. Če tudi zdaj ne odgovoriš, ti ne bodem več pisal, saj tudi ne pišem prav lahko. Tvoj brat Janez.“

Tako glasil se je pismo, katero je držal v rokah po solnci ogoreli delavec v kalifornskih roviščih. Tresle so se mu roke kakor listje trepetlike.

„Well, delajmo dalje!“ mrmral je France sam za-se ter udarjal brzo s kladivem, da mu je tekel po čeli obili znoj.

Tri leta uže rije s kladivom in lopato po zlatih žilah kalifornskih.

Delal je neumorno, vztrajno; niso ga zapeljevala razveseljevanja njegovih drugov. Njegova zabava je bilo delo — njegov govor udarci kladiva.

Takó delal je še petnajst let — neprenehoma, molčé, samotno.

Potem pa je podal se v banko v San Francisco ter dejal, naj mu zdaj izplača prihranjenih trideset tisoč goldinarjev.

„Ali se hočete peljati v prvem ali drugem razredu, gospod?“ vprašali so ga pri blagajnici ladijskega društva v Novem Jorku.

„Medkrov!“ je odgovoril. „Zadovoljen sem tudi z med krovom!“

Medkrov je najcenejši razred, se vé da tudi najnepriležnejši. — — —

„Saj ga skoro ni mogoče spoznati!“ dejali so ljudje v vasi, in žene so si še pripovedovale — „kdo bi si bil mislil, da more kdo pri onih divjakih postati tako lep.“

Resno, molčeč, pozdravil je vse, niti črtica ni oživila njegovega temnorujavega obraza, ko je čez osemnajst let zopet stopil čez domači prag.

„Ravno ob pravem času prideš, moj brat France, z menoj gre h koncu. Odkar je umrla moja Minica, vidno ginjam. Mnogo si mi do brote storil, ko si mi odstopil pristavo — ne vém, kaj bi se bilo zgodilo, če bi bil moral Minico tako pustiti, saj je še otrok s svojimi

razmerah, kakor vladajo dan denašnji še pri nas, ne more biti na svojem mestu!

Glavne tožbe delavcev obračajo se zoper prenizko plačilo, preveliko število delavskih ur, zoper delo po noči, kakor tudi zoper to, da delavec, kadar pride ob svojo moč, pride ob enem tudi ob svoj zaslužek. Kar se plačila tiče, segalo bi pač nekoliko predaleč, ako bi država tudi to urediti hotela. A v drugih ozi-rih naloga je države, da kaj ukrene. In to se ima pri nas tudi zgoditi. Kar se število delav-nih ur in sploh delavskega časa tiče, o tem bodo se sprejela posebna določila v obrtno novelo, ki bo razen tega pa tudi o tem pred-pisovala, v kaki meri da se smejo po tovarnah otroci in ženske k delu puščati, ki tudi ni male važnosti za delavski stan. Razlogi, ki so jih nasprotniki teh postavnih določil navajali, so ničevi. Da bi obrtnija pod tem trpela, ni resnično. Pomisliti je treba, da delavec, ako dela na pr. 10 ur, namesto 12 ur vsak dan, ostane čilejih moči in da rezultat dela tedaj ni velik, naj dela 10 ali 12 ur.

Kar pa se tiče tega, da se delavcu za-gotovi prihodnost, da ne bo tudi tedaj brez vse pomoči in podpore, ako oboli, ali mu ope-šajo moči, ali če se ponesreči, za to skrbele bodo druge postave, postava o bolniških bla-gajnicah in o zavarovanji proti ponesrečenju. — Da bode stanje delavskega stanu potem, ko stopijo te postave v pravno moč, v vsakem obziru bolje in lepše, da v stiske ne bo več tako lahko prišel, kakor je bilo to dosedaj, je jasno. A to ga pa mora tudi s pogumom in z upom napolniti, to mu mora pregnati vse temne misli, ki so ga dosedej plašile in strašile pred ne-gotovo prihodnostjo. Trdnega prepričanja smo tedaj, da bodo ravno te postave, ki imajo zboljšati stanje delavskega stanu, bolj še ko vsa strogost, prepodile anarhizem in enake po-jave obupa.

Zasluga pa, da zagledajo za vso državo tako važne postave beli dan, pripada zopet le Taaffejevemu ministerstvu, naj ustavovorni časopisi tudi še tako naglašajo in poudarjajo, da v šestletni dobi svojega vladanja ni ničesa storilo, kar bi bilo državi na korist!

Kako mislita in govorita dva poštenjaka.

Pri debati o državnem proračunu, ki se sedaj vrši v državnem zboru, povzdignila sta med drugimi dva moža svoj glas, ki naj bi se nikjer v Avstriji ne preslišal, namreč Slovan Zeithammer, ob jednom odličnem vodja českega naroda, in Nemec Kathrein, zastopnik nemških Tirolcev. Mi podajamo njine govore le v od-lomkih. Zeithammer omenil je med drugim sledeče levici nasproti.

„V začetku te dobe trdilo se je od one strani, da se bode stranka, kojo reprezentuje

šestnajstimi leti. „Ali naj te imenujem njenim varuhom?“

„Tako govoril je brat, ko se mu je na obrazu uže videlo, da živi slednje ure.“

Ganilo se je drugemu bratu nekaj v srci — naj li ugovarja?

Zakaj? Čemu? Saj sam ne vé.

„Anica!“ govoril je tiho záse, ko je prvi-krat predenj stopila netjakinja, prava podoba svoje matere.

„Bodeš vsaj prevzel?“ povprašuje zopet brat po kratkem molku. „V tvojem varstvu bode dete varno!“ —

„Zaupaj v me, Minica. Tvoj oča me ni tjá v en dan postavil tvojim varuhom.“

To je bil izza pol leta najdaljši govor, katerega je govorila Minica s svojim varuhom.

S povešenimi očmi ga je poslušala. Potem podala mu je roko, s svojimi črnimi očmi pa ga je globoko pogledala, in z globoko od-kritosrčnostjo mu je odgovorila: „Da, strije France, jaz po polnem tebi zaupam, ne po-znam na vsem svetu nikogar, kateremu bi mogla tako zaupati!“

„Well!“ dejal je varuh — „in Valentin? Saj ga imaš vendar rada?“

desnica, v kratkem na vse strani razpršila, ker je sestavljena iz samega protivja. Ta tr-ditev se ni obistinila. Ta stranka se je skozi celih šest let vselej pokazala kot jedno stranko in kot večino. Kazalo se bode sicer morda na dogodke novejšega časa, ki so opo-ziciji provzročili toliko veselja ter navdali jo s tolikimi upi. Ali jaz mislim, da se ne motim, če trdim, da so ista načela, koje je desnica kot stranka v adresi z dne 8. oktobra 1879 proglasila, še vedno podlaga našega programa ki se ga cela desnica tudi danes še v bistvu drži. (Odobranje na desni.) Bodi si, da v gospodarstvenih ali v drugih bistvenih stvar-eh nismo jedini. Vender levica bode se tudi v prihodnje prepričala — tega se za trdno na-dejam — da smo vedno jedini, kadar se gre za to, da se tem načelom do zmage po-maga. (Dobro na desnici).

Da se uresničijo načela, izražena v Naj-višjem prestolnem govoru in adrese z leta 1879, potem hrepneli bodemo z vsemi na-šimi močmi, na to delali bomo s podporo vsake vlade, ki v bistvu ta načela pripoznava. Mi podpirali smo lojalno to vlado, ker smo se prepričali, da se je trudila odstraniti škodo, ki je v preteklem času zadela posamezne dežele in narodnosti. Misimo to vlado podpirali in pospeševali, ker smo vi-deli, da se v bistvenih rečeh zлага z onimi načeli, ki so izgovorjena v adresi z leta 1879; ker smo videli, da se je resno trudila, to, kar se je v Najvišjem prestolnem govoru ob-ljubilo, izvršiti. Mi ne bodemo je-njali vlade sedaj kot v prihodnje, naj se tu sém vrnemo uže v tej ali oni sestavi, opominati na njeno dolž-nost gledé na jednako pravico in pravičnost vsem narodnostim na-sproti, in mi smo prav radi priprav-ljeni, tako vlado tudi v prihodnje še podpirati, dokler bode zavzeta za jednako pravico in za jednako prav-nost vseh narodnostij in deželá, ter za razširjenje avtonomije. V tem zmislu končujem in prosim, da se preide v specijalno debato. Jaz končujem z nado, da gremo nasproti novi parlamentni dōbi, in z upom, da bodo to novo parlamentno dobo spremljale ugodnejše auspicije.“ (Burno odo-bravanje in ploskanje na desni).

Takó Zeithammer. Poslanec dr. Kathrein pa je med drugim izgovoril sledeče pomenljive besede: „Jaz hočem na uže tolikrat stavljeno vprašanje, kedaj da se bodemo vender uže mi nemški konservativci združili z nemškimi liberalci, danes naravnost odgovoriti. Mi ho-čemo pred vsem močno in mogočno Avstrijo. A vir tej moči in mogočnosti vidimo le v tem, ako se ne prezirajo potrebe države (dobro, dobro, na desni), ako se spoštujejo pri-

„Ne vé — vender bi se ne omožila rada! In potem si tudi ti tako sam in tako zapuščen, dragi strijček!“ Potem pa je brzo kakor srna zapustila sobo.

„Ne more biti drugače, ona mora!“ dejal je strije.

„In dete bode potem tudi preskrbljeno. In jaz — jaz šel bodem zopet tjá nazaj. Oj, da bi ne bil nje varuh, in za petdeset let mlajši!“ — Slednje izgovoril je z nekakim vzdihljajem.

„Kaj se ona za to briga, če sem sam in zapuščen?“ mrmral je — „ali si je njena mati kaj storila iz tega? In ona je kakor Anica — menim, da še lepša!“ —

Oj, čemu to! — kakor bi se bil kaj otresel, stresnil se je, potem pa se je podal na dvorišče.

Valentin, zdaj uže tri in dvajsetletni mla-denič umrše sestre, stopil mu je nasproti. Na drugem konci dvorišča zbežala je boječe de-klica.

„Cerkovnikova Rezika?“ vpraša France. Valentin je pokimal ter zarudel v lice.

Strije ga je ostro opazoval, potem pa mu je velel, naj stopi bliže.

dobljene pravice vseh, zlasti versko prepričanje in narodnostne potrebe. (Dobroklji na desni.) Le premišljena in modra politika, ki z avtonomičnimi pravicami in svo-bodo deželá računa, le razumna, odkri-tosrčna politika sporazumljenja, ki se brez aspiracij na raznarodne-nje prijazno kaže historičnim indi-vidualitetam (burno odobranje na desni) — to mora državo priversti do mira, kojega tako silno potrebuje in v kojem se bodo s sodelovanjem vseh faktorjev dosegle one socialne in gospodarstvene reforme, ki se ne dadó nič več odlašati, če hočemo, da si v te-meljih omajana družba zopet opomore na noge. (Burno odobranje na desni.) Pri teh pravnih nazorih in pri tem smotru smo mi Nemci planinskih dežel vselej priprav-ljeni zediniti se s Slovani (dobro! na desni), in ko so me moji volilci semkaj po-slali, stopil sem v ta krog in tukaj dobil sem soborilce za prostost in pravico, soborilce za avtonomijo svoje domovine, in jaz sem tega prepričanja, da ima ravno večina te zbornice pravi avstrijski značaj. Nas vse veže čut skupnosti in svest, da za-hteva skupna korist Avstrije in v tem okviru tudi korist naših deželá, da trdno stojimo skupaj ter je ob enem pogoj temu, da sto-jimo v boji zoper vse one, ki z zlorabo pro-stosti v nevarnost postavljajo prostost. Tudi nemški interesi so, vsled kojih mi nemško konservativni Tirolci za-vzemamo to mesto v boji zoper mo-derni „nemški liberalizem“, kakor ga je včeraj nek govornik imenoval. Kajti tudi nemške dežele zastopane so v tej večini, in moje prepričanje je, da so njih narodnostne koristi v popolnej varnosti. Nemškemu zna-čaju ne preti tu tolika nevarnost, kakor nekje drugje. (Dobro dobro! na desnici.) Kar se posebej nas Tirolcev tiče, smo se vselej pred vsem Avstrijce čutili in v tem patriotičnem čutu šteli smo si mi nemški Tirolci vselej v dolžnost, pomagati ne-mškemu narodu v boji za njihove jim v ustavi zagotovljene pravice in svobode. (Burno odobranje na desni.)

Na tem stališči smo tudi danes še in tudi za naprej bomo se z avstrijskimi na-šimi brati Slovani v skup borili za njih in naše pravice. (Živahno odobranje na desnici.) S tega avstrijskega stališča tudi ne uvidim, zakaj naj bi mi bil avstrijski Nemec bliže, nego av-strijski Slovan. (Odobranje na desnici.) Oba sta sinova iste domovine, oba sta udana z isto zvestobo veliki drž-avi. Za to se tudi pravičnim zahte-tam nenemških dežel ne morem pro-tiviti. (Odobranje na desnici.) Saj to niso ptuje, ampak avstrijske kronovine, kojih usoda je bila stoletja v najožji zvezi z usodo države.

Po kratkem razgovoru je dejal strije: „Nečem te siliti, Valentin, a ti bi srečo z no-gami teptal, če ne vzameš Minice in“ —

„Je uže prav, strije! Pogovori se ti z njo. Saj vé, da nama želiš srečo“, posegel mu je v besedo mladenič.

„Nu, meni je prav, če hoče strije France s silo. A Valentin, jaz menim, da imaš ti oko za cerkovnikovo Reziko. Ali ni to res?“ povprašuje Minica.

„Kako naj bi mislil na to, če je strije France proti temu,“ odgovori malodušno netjak.

S blesketajočimi očmi je stopila Minica predenj. Njene male roke oklenile so se nje-gove roke. Z žarečimi lici mu govori: „Sram te bodi, Valentin, ali si mož? Svoje dekle hočeš zapustiti, da bi živetil mogel samosvojno, in ti mi ponujaš roko v zakon, ker nimaš poguma stati na lastnih nogah. Sramuj se! Nu, zdaj ti hočem nekaj povedati. S teboj se nikakor ne poročim, in če bi me hotel strije France posili omožiti, saj bi sam lažje to storil.“

— „Nu, da, to sem na skrivnem uže večkrat sam opazil!“ začuje se nenadno net-jakov glas — „da imaš posebne oči za strija!“

(Živahno odobravanje na desni.) In jaz mislim: Kar podelim eni deželi za gospodarstveni ali kulturni razvitek, to je celi državi na korist. (Odobravanje na desni.) Mi vsi smo udje ene velike države; vsakemu naj bo dovoljeno, da na mestu, ki mu ga je odkazala zgodovina in druge razmere, skrbi za svoj napredek; zastava pa, pod kojo se zbiramo, ne sme v Avstriji biti druga, nego črno-žolta. (Živahno odobravanje na desni.) Enodušnemu sodelovanju vseh frakcij desnice ter vlade posrečilo se je, doseči v prejšnjih časih nedosežni smoter, ozdraviti globoko zevajoče rane na državnem našem trupu, pomagati namreč na noge državnemu gospodarstvu.

To so besede zmerne in pravičnega Slovana ter zmerne in pravičnega Nemca. K njima naj gredo naši prenapeteži od slovenske, kakor od nemške strani in naj se učé od njiju politike, potem bode kmalu mir v deželi.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Danes nadaljuje se v državnem zboru debata o budgetu. Za specialno debato oglašilo se je nad 130 glasov.

Hrvatski sabor sklical se bode v 9. dan aprila, da dovoli budget ter se posvetuje o nekaterih važnih gospodarstvenih zakonih. Finančni odsek prične svoje delovanje dne 26. t. m.

Koroški liberalci pripravljajo se uže za bodoče državnozbornske volitve; a nimajo veliko nade do zmage, to sami priznavajo. Osebito se bojijo, da izgubijo mandat za kmetске občine Celovec-Velikovec, kajti tu je uže pri volitvah 1. 1879 narodni kandidat Einspieler propal samo z 12 glasovi manjšine. Dr. Luggin jadikoval je pred kratkim v Nemškem društvu v Celovci, da se bode dozdanja jedinstvo koroških državnih poslancev razrušila, če se le jednemu slovenskemu kandidatu posreči, da prodere. Potem je gospod doktor razlagal, kako naj se uredi agitacija, da se med „izborne nemške koroške poslance“ ne „urine“ jeden zastopnik koroških Slovencev. Pričela se bode od obeh strani živahna agitacija, vendar upajo Slovenci, da zdaj zmagajo.

Tuje dežele.

Iz vatikanskih krogov se poroča: „Razmere med papežem in nemško vlado so izvrstne in da so tudi med Rimom in Berlinom vršča se pogajanja zakrita v temo, je vendar pričakovati, da se bode dosegel ugoden vspeh, da se napeti položaj po polnem poravna.“

— „Janez, Janez!“ In Minica položila mu je roko na usta — „ne govori na glas. Nu, pa če hočeš ravno vedeti — da! — On se mi bolje dopada kakor vsi drugi mladeniči v vasi, da-si vem, da me nikoli!“ —

Zdaj prikaže se nenadno med vrati širokopleča oseba strijčeva.

Z radostjo opazuje zarudelo deklico, kaktera vpira v zadregi oči v tla.

Well — govori dalje! — deje.

Minica ni govorila dalje.

„Valentin — ti smeš se poročiti z Reziko — jaz ti dam najemnino za Grčarico. Pojdi — in povej jej!“ je dejal strijc ter pomignil svojemu netjaku.

„Minica!“ šepetal je potem strijc deklici v uho: „Minica — ti, ti bi me mogla rada imeti?“

„Moj Bog, da, saj te imam tako rada, tako rada!“ odgovori goreče in malo v zadregi ter se krepko oklene s svojimi belimi rokami okolo njegovega vratu, svoje vroče lice pa zakrije na njegovih prslih.

„Well!“ deje strijc France — „v štirih tednih je ženitovanje!“

Belgijski kralj poslal je knezu Bismarcku pismo, v katerem mu izreka svojo zahvalo za obili trud in zasluge, katere si je pridobil za civilizacijo v Afriki s tem, da je sklical konferenco.

Znano je, da je angleška górenja zbornica izrekla Gladstonovemu kabinetu nezaupnico zaradi politike v Sudanu, dólenja zbornica pa je ravno isti predlog zavrgla. Za vsak anglešk kabinet pa ima glasovanje dólenje zbornice mnogo večji, skoro jedino odločilni pomen, zato se zdaj mnogo vgilje, ali bode odstopil Gladstonov kabinet na nezaupnico górenje zbornice, ali pa se bode držal bolj izreka dólenje zbornice, še obdržal vlado ter nadaljeval svojo politiko v Sudanu.

S sudanskega bojišča se poroča: Pred kratkim raznesla se je vèst, da Mahdijeve čete naprej prodirajo; zdaj pa se je izkazalo, da se to godi le zaradi romanja na grob njegovega očeta. On ima s seboj zelo mnogobrojno spremstvo, in ker se je to romanje pričelo takoj po padu Kartuma, govorilo se je takoj o novi operaciji Mahdijevi. Da pridejo Bullerjeve čete neovirano v zimska taborišča, ni dvojbe, in domneva se, da bode prodrl še do Gakdula, ko si nekoliko odpočijejo njegovi velbljodi.

Domače stvari.

Josip Pagliaruzzi-Krilan. †

Iz solčne Gorice nam brzjav poroča prežalostno vèst, da je ondu dne 1. marcija po kratki bolezni plemenito dušo svojo izdihnil šestindvajsetletni gospod Josip Pagliaruzzi, pod imenom „Krilan“ vsemu književnemu občinstvu slovenskemu predobro znani nadarjeni pesnik slovenski. Pokojni je bil sin lani umrlega velikega posestnika, c. kr. poštarja in bivšega deželnega poslanca Pagliaruzzija iz Koborida. Po vseh razredih najodličnejši dijak zvršil je Josip Pagliaruzzi gimnazijo 1. 1877. v Gorici in pravoslavne nauke na univerzi dunajski, kjer je lani z odliko prebil prvo strogo preskušnjo, potem pa vstopil za praktikanta pri c. kr. okrožnem sodišču v Gorici.

A po smrti očetovi je dal slovo sodniški službi ter prevzel v Koboridu gospodarstvo svojih posestev in z njimi tudi službo c. kr. poštarja koboridskega. Nadarjen, plemenit, delaven značaj, skratka: v vsakem oziru uzoren mlad mož mogel bi bil pokojni, zlasti ker ga je sreča obdarila tudi s posvetnim premoženjem, mnogo koristiti domovini svoji, in ves slovenski narod po Gorškem je čislal in ljubil dozorevajočega dičnega mladeniča, v katerem je gledal bodočega zagovornika, učenika in vodnika svojega.

A zdaj so uničene vse in lepe nade in uničen je z njimi tudi lep pesniški talent, od katerega je bilo književnosti slovenski pričakovati še marsikaterega proizvoda. Dasi je bil pokojni na gimnaziji v Gorici po vseh razredih prvi dijak in v vseh predmetih izvrsten, vendar se je uže v II. in III. razredu, kjer mu je bil učitelj slovenščine tedaj prof. Levec, posebno odlikoval v materinem jeziku svojem ter je takrat poleg pesnikov in pisateljev slovenskih pridno prebiral srbske narodne pesmi. Javno se je prvič oglašil 1. 1878. v Stritarjevem „Zvonu“ s svojimi lepimi, drobnimi, žalnimi, pesmicami.

Pozneje je v „Ljublj. Zvonu“ priobčil vrsto prekrasnih romanec in balad katere se smejó radi svoje dovršene oblike, lepih idej in karakteristične dikcije prištevati pravim biserom slovenskega pesništva. In da ni zložil nič drugega nego prekrasne balade „Na bojišči“, „Stara mati“ in „Smrt carja Samuela“, zaslužil bi si bil lovorov venec med prvimi pesniki slovenskimi!

„Ležal na mrtvaškem odru
V sobi temni mlad je mož
Sredi belih sveč brlečih,
Sredi lepih svežih rož.“

Tako je pokojni še pred tremi leti pel v jedni najlepših svojih balad. Danes te besede veljajo njemu! Prekratko je živel, da bi bila hvaležna

Slovenija ovila lovorjev venec okolo glave nadarjenemu pesniku svojemu, a s solznimi očmi in žalostnim srcem mu ga jutri položi na hladni grob!

— (Za rezervne častnike.) Državno vojno ministerstvo pozvalo je one častnike v rezervi, kateri imajo učiteljsko sposobnost za srednje šole, so samskega stanu, so zmožni nemščine v pisavi in govoru ter še niso nameščeni kot stalni učitelji, da se izrekó, če jih je volja vstopiti kot učitelji pri c. kr. vojaški realki.

— („Literarno-zabavni klub“) imel je minolo soboto svoj jour-fixe v hotelu „pri Maliči“. Udeležba bila je izredno mnogobrojna. Gosp. Iv. Tomšič nadaljeval je čitanje po učitelji Peharici v Tržiči sestavljenega spisa o francoskem gospodarenju na Kranjskem in o njih odhodu. Konečno dodal je še: „Kratkočasno berilo o Lomenčanjih.“ Žegnanje prvo nedeljo po Angeljski nedelji, v katerem je drastično opisana veličanska pojedina na dan „žegnanja“ ter „križi in težave“ Lomenčanov na ta dan, katere jim preobilica použitih „Lomenskih štrukljev“ provzroča. Berilo vzbujalo je mnogo smeha. Živahna zabava med članovi klubovimi trajala je v pozno uro.

— (Slovensko gledališče.) Včeraj zvečer predstavljala se je igra: „Zapravljivec“, čarobni igrokaz v 3 dejanjih, spisal F. Raimund, poslovenil Josip Ogrinec. Igra izvela se je po vsem dobro. Se vé da je pri tem velika zasluga režiserjeva, da je mogel toliko oseb, katere še nikdar niso bile na odru, primerno privaditi. Izborne izveli so svoje uloge g. Gorazd (Julij Blodvelj, zapravljivec) ter gospodičini Zvonarjeva in Vrtnikova. Odlikovali so se tudi g. Danilo, Štamcar, g. Slavko in gđ. Vrbančeva. Konečno moramo posebno pohvalno omenjati tudi izvrstnega komika g. Petriča. Kakor uže omenjeno izvele so se tudi druge manjše, stranske uloge po polnem povoljno. Pokazalo se je o tej priliki, da morejo naši igralci dobro izvesti tudi zelo težavne igre. Vspeh igre pomnožilo pa je še tudi lepo ubrano petje članov pevskega društva „Slavec“, kateri so izvolili ta večer sodelovati.

— (Zabavni vlak v Velehrad-Prago.) Pred kratkim imel je odbor za ta zabavni vlak sejo in sestavil je naslednji program: Dne 12ga avgusta t. l. odpeljejo se vdeleženci tega vlaka iz Ljubljane; nekaj časa pomudijo se na Dunaji, kjer priredijo slovenski pevci pevsk večer. Z Dunaja odpeljejo se na Velehrad, kjer ostanejo jeden dan. Z Velehrada odpeljejo se čez Olomuc v Prago, kjer ostanejo dva dneva ter se vdeležijo predstav v narodnem gledališču. Zaradi znižane voznine pogovarja se odbor z dotičnimi železniškimi ravnateljstvi. Odbor namerava baje tudi izdati v spomin tisočletnice sv. Metoda dve tiskani poli obsežno knjižico, katero bode dičila podoba sv. Cirila, sv. Metoda in Velehrada. Cena knjižici bode 10 kr.

— („Ljubljanskega Zvona“) izšla je ravnokar št. 3., kakor prejšnji snopič, odlikuje se tudi ta po bogati, raznovrstni zanimljivi vsebini. Osebito pa bi si usojali opozarjati č. čitatelje na dve, v 3. snopiču se nahajajoča spisa, in sicer na J. Stritarjev spis: „Pogovori I.“ in na dr. Sivojjev spis: „Vodnikov Vršac“, potlej na še nekaj. Slavnostni govor „magistra Sulfurija Udrihoviča.“ V obeh spisih se s krepko besedo pobijajo zdaj po nekaterih prorokih v literaturo zanešeni krivi nauki.

— („Vrtca“) št. 3. prinaša naslednjo zanimljivo vsebino: Pri zibelu. — Rešitev iz razbojniške jame. — Upanje in obup. — Sneženi mož. — Pri lilije sv. Jožefa. — Kmet in prorok. — Raznoterosti. — „Vrtce“ izhaja 1. dne vsakega meseca, in stoji za vse leto 2 gld. 60 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr. Naročnina naj se pošlja na uredništvo „Vrtčev“, Mestni trg št. 23 v Ljubljani. Mi zopet prav toplo priporočamo v obilo naročevanje ta za našo mladino primerni in izvrstno uredovani list.

— (Meteor.) V soboto zvečer ob 11. uri 33 minut opazovali smo ob kameniških gorah krasen svetlozelen meteor.

— (Na učiteljski za babice) v Ljubljani vršile so se minuli petek in soboto, kakor

smo uže poročali, izpiti s slovenskim izpraševalnim jezikom. Predsedoval je vladni svetnik ravnatelj g. dr. vitez Stöckl, izpraševala pa sta vladni svetnik gosp. dr. Valenta in primarni zdravnik g. dr. vitez Bleiweis. Izpiti delalo je 12 učenč (11 iz Kranjske in 1 Istranka); 3 so dostale izpit „prav dobro“, 7 „dobro“ in 2 „zadostno“. Danes prične se tečaj z nemškim učnim jezikom.

— (Porotne sodbe v Novem Mestu) začele se bodo 2. marčija. — Za porotnike so izžrebani naslednji gospodje: Anton Strajnar, Dolenje Ponikve; Janez Zamida, Mali Rigelj; Jožef; Mrhar, Dolenja vas; Janez Bukovec, Mrzla Luža; Ignac Bregar, Znojile; Anton Gruden, Gornje Retje; Matija Križman, Ribnica; Matija Rohrmann, Dobrovska vas; Gregor Mrhar, Prigorica; Josip Gerbec, Metlika; Fran Hočevan, Velike Lašče; Peter Jaklič; Valentin Krispar, Njivice; Gregor Mrhar, Prigorica; Jožef Gerbec, Metlika; Franc Hočevan, Velike Lašče; Peter Jaklič, Valentin Krispar, Njivice; Peter Bižal, Predgrad; Anton Strajnar, Lukovec; Karol Schoner, Krško; Ignac Klemenčič, Kamenj Potok; Jožef Podboj, Žuženperk; Ignac Strmec, Zidani most; Janez Plut, Ručetna vas; Andrej Zamida, Stari Log; Martin Trlep, Arčevce; Fran Kerin, Sv. Križ; Matija Lakner, Maverl; Jakob Babnik, Velika Loka; Florijan Tomič, Kočevje; Alois Rus, Velike Česnjice; Fran Kulovec, Gorenje Zice; Jožef Strmolec, Vir; Edvard Hoffmann, Kočevje; Karol Braune, Kočevje; Janez Brinskelle, Občica; Janez Brce, Kompolje; Matija Rom, Srednja vas; Janez Duler, Rodinje; Matija Fink, Stojanski vrh. — Namestniki so sledeči gospodje: Anton Turk, Bršlin; Vincenc Anton Smola, Germ; Jožef Penca, Dolenje Mokropolje; Jožef Magolič, Rudolfovo; Franc Počotar, Stara vas; Janez Galič, Ivanavas; Franc Jelenc, Bršlin; Franc Pinter, Kandija; Friderik Tandler, Rudolfovo.

— (Pri okrožnem sodišči v Novem Mestu) se bodo od 2. marčija t. l. počenši vršile sledeče porotne razprave: 2. marčija proti Smrku Antonu zaradi uboja; 3. in 4. marčija proti Oštirju Antonu zaradi umora; 5. marčija Ajsterju Janezu zaradi težke telesne poškodbe; 6. marčija proti Uletu Ignaciju zaradi goljufije in 7. marčija proti Mucu Marku zaradi uboja.

Št. III. prinaša te spise:

1.) J. Stritar: Rod za rodod. Pesem. — 2.) J. Kržišnik: Rondél. Pesem. — 3.) Dr. Fr. Detela: Veliki grof. Zgodovinski roman. (Dalje.) — 4.) J. Trdina: Bajke in povesti o Gorjancih. 22. Pod hrško. — 5.) J. Starč: Pisma iz Zagreba. X. — 6.) J. Stritar: Pogovori. I. — 7.) A. Funtek: Utopljeni zvon. Balada. — 8.) J. Cimperman: Ošehlo cvetje. Sonetje. — 9.) Fr. Wiesenthaler: Slavni Slovenci. I. Dr. Jakob Zupan. — 10.) Dr. Sivor: Vodnikov «Vršac», polje pa še nekaj. Slavnostni govor magistra Sulfurija Udrihoviča. — 11.) Janko Kersnik: Agitator. Roman. (Dalje.) — 12.) Književna poročila: II. Dr. K. Štrekelj: Slovenska slovnica za srednje šole. (Dalje.) — 13.) Slovenski glasnik: Nove knjige slovenske. «Vita vitae meae!» Matica Slovenska. Jurčičevi zbrani spisi. Imenitna knjiga. Slovenski slikar Jurij Subic. Slavo-deutsches und Slavitalienisches. Die östlichen Alpenländer im Investiturstreite. Popravek. — 15.) Janko Kalán: Šah. — „Ljubljanski Zvon“ izhaja v mesečnih po 4 tiskovne pole velike osmerke obsežnih zvezkih, ter stoji za pol leta 2 gld. 30 kr., za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 2. februarja. Srečka z leta 1864 zadela je glavni dobitnik št. 519 serije 52.

Budimpešta, 2. februarja. Julij Verhovay obsojen je bil v polletno ječo in v petletno izgubo službe, Ljudovik Verhovay pa je bil obsojen v desetmesečni zapor in triletno izgubo službe; oba pa sta bila obsojena, da povrneto poneyverjeno svoto.

Budimpešta, 2. februarja. Povodom desetletnega ministrovanja dobil je Tisza od

cesarja telegram, v katerem se mu čestita ter se mu izreka priznanje za zasluge za domovino ter pohvalno omenja izvrstno njegovo delovanje ter izreka, da bi božja previdnost še dolgo ga ohranila domovini v korist.

Dunaj, 1. marčija. Odsek za pristojbine naročil je poročevalcu, da predela pristojbinsko novelo v zmislu zborničnih sklepov; predelana novela naj se kolikor možno kmalu predloži odseku.

Budimpešta, 1. marčija. Tisza vzprejel je povodom svoje ministerske desetletnice iz sedemdeset peštanskih meščanov sestoječo deputacijo, katera mu je izročila adresu.

Pariz, 1. marčija. Agence Havas poroča iz Shanghaija: V Pekingu je razširjena vest, da so bili povabljeni vsi dostojanstveniki, naj izrekó svoje mnenje, bi li bilo bolje, naprej se bojevat ali skleniti mir.

Washington, 1. marčija. Predvčeranjim pogorelo je tukaj prvo in največje ameriško gledališče. Človek se ni nobeden ponesrečil.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 3. marčija.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	83.60
„ „ „ srebri	84.10
Zlata renta	108.15
5% avstr. renta	99.30
Delnice narodne banke	867.—
Kreditne delnice	307.50
London 10 lir sterling	124.20
20 frankovcev	9.80
Cekini c. kr.	5.81
100 drž. mark	60.45

Tuji.

Dne 28. februarja.

Pri Malič: Martini, trgovec, iz Milana. — Kralovsky, trgovec, z Dunaja. — Felber, trgovec, z Dunaja. — Schostoll, trg. potov., iz Trsta. — Pri Slonu: Nickel in Murmann, trg. potov., z Dunaja. — Bronzin, zasebnik, iz Trsta. — Pinter, kaplan, iz Rateč. — Pri Avstr. carji: Daglin, trg. potov., iz Laške. — Krätschmann, zasebnik, iz Dola.

Umrli so:

Dne 27. februarja. Karel Schlechter, umirovljeni računski svetnik, 75 l., Sv. Petra cesta št. 26, rak v goltancu. — Marija Jerič, delavska soproga, 77 l., Florijanske ulice št. 28, pljučni emfizem. — Reza Aljančič, delavka, 70 l., Kravja dolina št. 11, očesni rak. Dne 28. februarja. Pavla Šuster, mizarjeva hči, 28 dni, Poljanska cesta št. 18.

Srečke

z dne 28. februarja.

Trst:	57	18	75	87	49.
Linec:	9	87	85	64	52.

Tržne cene.

V Ljubljani, 28. februarja.

Hektoliter banaške pšenice velja 7 gld. 25 kr., domače 6 gld. 83 kr.; reš 5 gld. 53 kr.; ječmen 5 gld. 20 kr.; oves 3 gld. 25 kr.; ajda 4 gld. 71 kr.; pros 5 gld. 86 kr.; turšica 5 gld. 53 kr.; 100 kilogramov krompirja 3 gld. 20 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 94 kr., salo po 84 kr., špeh po 54 kr., prekajen pa 66 kr., maslo (sirovo) 85 kr., jajce 2½ kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 64 kr., svinjini 54 kr., drobniško po 36 kr., — Piške po 50 kr., golob. 18 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 96 kr., slame 1 gld. 78 kr. Seženj trdih drv 8 gld. 20 kr.; mehkih 5 gld. 60 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišču) 24 gld., belo 20 gld.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo. krina v mm
28. febr.	7. zjutraj	738.19	0.6	jzpd. sl.	d. js.	0.00
	2. pop.	735.57	7.6	jvzh. »	jasno	
	9. zvečer	734.43	1.0	zpd. »	»	
1. marc.	7. zjutraj	734.23	2.6	vzh. sl.	obl.	0.00
	2. pop.	733.65	5.6	»	»	
	9. zvečer	734.05	2.4	»	d. js.	

Upravništvo graščine mokriške

(pošta Jesenice ob Savi) prodaja:

- 1.) **Krompir**, najbolje vrste, kakor: Gryffcastle, imperator, magnum bonum 100 kilo . . . 8—12 gld.
- 2.) **Smerekice**, iz drevesnice, v butaricah, vsakovrstne velikosti, po 10—40 kr.
- 3.) **Vrbice**, salix viminalis, purpurea itd. 100 sadik 2 gld. tudi take iz drevesnice za pletenje, 100 sadik 14 »
- 4.) **Bukve** (krvave), po 1 »
Yucca gloriosa ali recurvata po . . . 60 kr. — 1 »
Thuje, raznovrstne po 50 kr. — 1 »
Lepotno grmičevje, 100 komadov po . . . 8 »
200 bréz, kolarski les. (17)

Marsala-Florio

sicilijansko medicinično desertno vino, od slavnega profesorja dr. Mantegazza priporočeno kot izborna krepčevalno sredstvo za rekonvalescente in vsled dolgotrajne bolezni opešane osebe, dalje tudi za slabotne žene in deca. V steklenicah po 1 gld. v (107) 15—10

lekarni Piccoli v Ljubljani

Dunajska cesta.

Pri

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu

v Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige družbe sv. Mohora

in tudi sledeče knjige:

Abecednik za slovenske ljudske šole. Sestavila A. Razinger in A. Žumer. 20 kr.

Abecednik slovensko-nemški. Sestavila A. Razinger in A. Žumer. 25 kr.

Brezovnik, šaljivi Slovenec, 60 kr., vezano 70 kr.

Celestina J., Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 30 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.

Celestina J., Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.

Cimperman, Pesni, 60 kr.

Dimitz A., Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnosten spis, na svetlo dal kranjski deželni odbor. 4 gld.

Filipovič, Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.

Gregorčič, poezije, drugi pomn. natis, 1 gld. 20 kr., elegantno vezano z zlatim obrezkom 2 gld.

Janežič A., Slovensko-nemški slovar. 2 gld. 20 kr., vezan 2 gld. 70 kr.

Jenko Ivan, Pesmi, 1 gld.

Jesenko Janez, Avstrijsko-ogerska monarhija. — Domovinoznanstvo za četrti razred srednjih šol. 45 kr.

Jurčič Josip, Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr.; v krasnih platnicah vezan vsak zvezek 50 kr. več.

Kačič-Miočič, Razgovor ugodni naroda slovinsk. 1 gld. 20 kr.

Kermavner V., Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.

Klaič, Lehrgang der kroatischen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 52 kr.

— Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.

Knjižnica slovenske mladine:

I. zvezek: Tomšič Ivan, Dragoljubci, 30 kr.

II. » » Peter rokodelčič, 36 kr.

III. » » Cigler Janez, Sreča v nesreči, 35 kr.

Kobler A., Zgodovina Sorske in Preške fare, 30 kr.

Kosec, Krščansko-katoliško pravoslovje, 1 gld. 20 kr.

Lavtar L., Občna aritmetika za učiteljska. Cena vezane knjige 1 gld. 20 kr.

Lesar A., Liturgika ali sveti obredi pri vnanji službi božji. Vezana 1 gld. 20 kr.

Majar H., Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.

Padar, Zakon in žena. 40 kr.

Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo. 1 gld. 50 kr.

Praprotnik, Mali šolski besednjak, 4. natis. Vezan 85 kr.

— Slovenski spisovnik. Svetovalec v vseh pisarskih opravilih. Vez. 90 kr.

Razlag J. R., dr., Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.

Rožek J. A., Latinsko-slovenski slovniki. Vezan 2 gld. 70 kr.

Senekovič A., Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.

Šmid Kristof, Spisi. 3 zvezki po 40 kr.

Vraz Stanko, Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.

Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta Ljubljanskega. Vezan 65 kr.

Zlatorog, Pravljica za mladino. 20 kr.

Znidarič J., Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.